

Stort fokus på brobygging

Norsk Fosterhjemforeningen har utviklet et program som skal bidra til at det bygges broer mellom foreldre og fosterforeldre. Programmet som har fått navnet RAUSHET, har fått stort fokus.

Pilotprosjekt

Dette året gjennomføres et implementeringsprosjekt av programmet RAUSHET i Møre og Romsdal. Dette pilotprosjektet har blant annet som mål å invitere alle barnevernstjenestene i fylket, familievernkontor og Bufetat til å samarbeide om bruk av programmet. Arbeidet har gått over all forventning da alle barnevernstjenestene som har fått programmet presentert, har vist

interesse for å ta det i bruk i sin kommune.

Elisabeth Rundtom som er barnevernleder i det interkommunale samarbeidet mellom Molde, Midsund, Aukra og Eide, skrev dette i en tilbakemelding etter presentasjonen:

«Som barnevernleder har jeg også fått stor interesse for prosjektet. Jeg har i en årrekke sett at det kan være store utfordringer knyttet opp mot samarbeid mellom

biologiske foreldre, barnevern og fosterforeldre i saker der barn blir plassert utenfor hjemmet. Det er en vanskelig balansegang å gjennomføre vedtak fra fylkesnemnd og rettsapparat, samtidig som en skal ha en rolle som støtteperson og hjelper også for biologiske foreldre i etterkant. Det er fullt ut forståelig at dette er svært vanskelig og utfordrende for foreldrene til disse barna. En ser at Brobyggerprosjektet her kan ha en svært viktig og avgjørende funksjon for å få til et samarbeid til beste for barna. Det at de kommer inn med egne erfaringer, samt et faglig forankret undervisnings- og veiledningsopplegg, vurderer vi vil komme barna og familiene til stor nytte.»

Barnevernslederen skriver videre:

«Som barnevernleder ønsker jeg å kunne knytte vår tjeneste til prosjektet i fremtiden, og vi vil benytte dette i stor grad dersom vi har tilgang til denne kompetansen i vår region.»

Brobyggere

Det er rundt 40 barnevernstjenester i Møre og Romsdal som har fått besøk av brobygger Berit Ulriksborg og Ann Carin Vean. De deltok på en kurs for brobyggere da programmet RAUSHET

SAMARBEID: Kjemien mellom Ann Carin Vean (34, foran) og Berit Ulriksborg (49) har vært god helt siden de møttes for tre år siden, da Berit ble fostermor til Ann Carins sønn. – Barna er våre største observatører. At vi behandler hverandre med respekt i både ord og handling er kjempeviktig, mener Berit.

Er der for hverandre og for sønnen

Fostermor Berit og biologisk mor Ann Carin har ET UNIKT SAMARBEID

I sinnet og sorgen over at de to barna hennes fikk et nytt hjem, kom Ann Carins største støtte fra overraskende hold: Fra Berit – sønnens nye fostermor.

TEKST: GRY THUNE FOTO: SIV-ELIN NÆRD OG PRIVAT

98 Allers 30/2017

igjen. Og hun kjempet med sinnet mot barnevernet. Takk til et psykologbyrå, forsto ikke hun hvordan psykologens konklusjonene var som helhet, og det ble ikke gjennom, men det kom til en avtale om samarbeid. Ann Carin fikk hun lurt mange tanker og ble glad. Men det var ikke det som ble gjort. I fosterhjemmet ble også en kanal for å hjelpe familien. Et er et samarbeid mellom dem, gikk dette opp for henne.

– Jeg husker jeg satt i et møte og tenkte: «Det stikker og skriller inn og beklager masse konflikter på å krampe med barnevernet – hva for kan jeg ikke ha det de sier?». Fra da av bestemte jeg meg for å ta meg selv i hånden og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide.

– Jeg husker jeg satt i et møte og tenkte: «Det stikker og skriller inn og beklager masse konflikter på å krampe med barnevernet – hva for kan jeg ikke ha det de sier?». Fra da av bestemte jeg meg for å ta meg selv i hånden og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide.

– Jeg husker jeg satt i et møte og tenkte: «Det stikker og skriller inn og beklager masse konflikter på å krampe med barnevernet – hva for kan jeg ikke ha det de sier?». Fra da av bestemte jeg meg for å ta meg selv i hånden og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide. Det viktigste var å ta det som var og samarbeide.

var ferdig utviklet i 2015. Da de kom hjem til Kristiansund etter gjennomført kurs, satte de umiddelbart i gang med å profilere programmet som de hadde fått stor tro på. Som fostermor og mor til et felles barn, hadde de erfart hvor viktig det er for fosterbarnet at det samarbeides. Brobygging mellom foreldre og fosterforeldre var derfor allerede en hjertesak for dem da de så invitasjonen til brobyggerkurset som sto i Fosterhjemskontakt.

I år har Berit Ulriksborg hatt permisjon fra sin stilling som SFO-leder for å implementere programmet RAUSHET i sitt fylke. En del av jobben hennes har vært å profilere programmet både gjennom det politiske systemet og gjennom media. I tillegg til at Berit og Ann Carin har besøkt rundt 40 barnevernstjenester og mange hundre kontaktpersoner, så har de hatt møter med både lokalpolitikere og med barne- og likestillingsminister Solveig Horne. De har blitt profilert i lokalavisen i Kristiansund og på kommunens nettside.

I sommer hadde magasinet Allers en reportasje om brobyggerne i Kristiansund. Journalist og fotograf fra Allers kom ens ærend til Kristiansund for å intervju Ann Carin og Berit. I reportasjen står det om hvordan brobyggerne fikk sin egen kommune med som pilot på prosjektet:

«Det var en supergira Berit som etter kurset i 2015 kastet seg på telefonen til barnevernet i Kristiansund – til teamkoordinator Marit Sæther – for å høre om kommunen kunne være interesserte i å iverksette et pilotprosjekt, med Berit og Ann Carin som brobyggere? Fra første stund ble forslaget møtt med positivitet.»

Siden har det gått slag i slag for brobyggerne - på en god måte. Berit Ulriksborg og Ann Carin Vein er de beste ambassadører for et program som vi håper får stor utbredelse i hele landet. Ta gjerne kontakt med Berit Ulriksborg på telefon 91 51 87 93 hvis du ønsker å bli en brobygger eller for mer informasjon om det videre arbeidet i landet med brobygging mellom foreldre og fosterforeldre. Et viktig arbeid!.

Arven fra to mødre

Det var en gang to kvinner.
Under ulike kår på vår jord.
Om den ene har du få minner.
Den andre kaller du mor.

To skjebner som danner sammen.
Om mennesket som er deg.
En stjerne – en som sammen.
Lyser din vei.

De to er din fellesnevner.
En kjenner ditt fødehjem.
Hun gav deg gener og evner.
Den andre framelsker dem.

Den ene tok fødselsstrevet.
Og den andre overtok.
Ja, lærte deg kunsten å leve.
Bli ærlig, sterk og klok.

Den ene fant ingen hvile.
Den andre roer din frykt.
Den ene fikk første skriket.
Den andre favner deg trygt.

Den ene var fanget i garnet.
Uten mulighet for sin sønn.
Den andre ønsket seg barnet.
Som svar på lengsel og bønn.

Og en gang du spør forsiktig.
Hvem er jeg? Hennes eller din?
Miljø - eller arv, hva er viktig.
For personligheten min?

Når minnebok jeg skal skrive.
Et jeg for sikkert vet.
Du er satt inn i menneskelivet.
Under to slags kjærlighet.

Du har en arv å bære.
Men er intet blandingsprodukt.
Du er deg selv, du er vår.
Livstrets deilige frukt.

Ukjent forfatter